

skulle tilbageleveres, da har Udvalget erholdt Oplysning om, at det i mange Tilfælde, især naar Typen, som her er Tale om, ikke er særdeles stor, ikke engang vil kunne betale sig at sende dem tilbage. Der er nogen Forskiel paa Ufbildningen af Mærket og Typen. Vrede Medlemmer ville se, at i Lovforslagets § 4 Nr. 2 er det foreskrevet, at Beskrivelsen skal være ledsaget af en Ufbildning af Mærket af høist 2 Tommer i Høide og Brede paa holdbart Papir, og saa hedder det dernæst, at Typen til Ufbildningen bør medfølge, men kan af Uffenderen forlanges tilbageendt efter Afbenyttelsen. En Ufbildning af Mærket behøver ikke at være trykket med Typer, og den kan ogsaa være af en saadan Bestaaffenhed, at den ikke kan trykkes med Typer. Det vil gjælde i saadanne Tilfælde, hvor der i Ufbildningen er benyttet Farver. Det vil være ærede Herrer bekendt, som ere lidt fortrolige f. Ex. med Stenrykkerkunsten, at, naar man skal trykke et Billede med forskellige Farver, maa man have lige saa mange Plader, som der er Farver, og saa overtrykker man Billedet efterhaanden med disse Plader. At trykke det paa een gang med Type lader sig ikke gjøre. Det Samme vil ogsaa gjælde overfor andre Forhold, hvor der er Tale om at trykke et Billede med en Type eller Noget, der svarer dertil. Det kan vist ikke være Sænsigten, at det skulde være udelukket at bruge Farver til figurlige Varemærker. Ivertimod er det bekendt, at Farven i den Slags Ring — jeg veed ikke, om der kan være Noget imod at gjøre Sammenligning med Baabenstjølbe — mange Gange spiller en vis Rolle. Vrede Medlemmer ville vist have lagt Mærke til, at man blandt Andet paa Sporvogne og Omnibusser i Kjøbenhavn ser et saadant Varemærke meget hyppig, og deri vil findes en blaa Løve og en Guldhane. Det kan sikkert — jeg gjentager det — ikke være Meningen med Lovforslaget at udelukke Farver. Typen derimod er noget Andet. Med Typen kan man kun trykke sort, og en Type frembringes i Reglen paa den Maade, at den, der har ladet sig tegne et Varemærke, lader det skære i Træ; over dette Træsnit støbes en saakaldt Cliché af Tin eller maaste en Metallegering, og i denne Cliché, som bliver en Matrice, støber man saa den saakaldte Patrice, der bliver ophøjet som Type, og den kan man lade støbe saa tidt, man vil. Sletmindste i ikke saa Tilfælde betaler det sig ikke at sende den tilbage. Men det har ogsaa, mener Udvalget, en Værdi at beholde den, thi naar en saadan Type er tilstede og bliver hos Registratoren, vil det være muligt i det Tilfælde, at der skal foranstalles et nyt Dplag af Registreringstidenden til Publikums Veiledning, atter at indtrykke Mærket i Registreringstidenden med den Type, som haves. Naar man vil tænke sig frem i Tiden, maa det synes temmelig rimeligt, at det ikke vil være saa særdeles mange Mar-

ker man ikke kan finde sig tilrette i Registreringstidenden paa Grund af de mange Udskiftelser og Forandringer, der ere foregaaede, saa at den ikke vil kunne være til Veiledning for Publikum, uden at blive omtrykt saaledes, at det tages ud, som ikke gjælder, naturligvis i Forbindelse med Bemærkningerne om, at de og de Varemærker ikke mere gjælde. Naar det i Vædringsforslaget er tilføjet, at Typen skal medfølge „i 2 Exemplarer“, da staar det i Forbindelse med, hvad jeg senere skal komme til at omtale, at Udvalget har anset det rettest, at man ikke indskrænker sig til at indføre den vedkommende Bekjendtgjørelse om den erhvervede Eneret paa et Varemærke i Registreringstidenden, men mener, at man tillige bør indføre Bekjendtgjørelsen i „Berlingske Tidende“. Der udfordres altsaa 2 Typer, en til hvert af disse Blade. Selve Spørgsmaalet om, hvorfor det er ønskeligt foruden i Registreringstidenden tillige at bekjendtgjøre i „Berlingske Tidende“, forbeholder jeg mig som sagt at komme tilbage til, saasnart jeg kommer til det vedkommende Vædringsforslag. Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 4 til § 4, der ligeledes er stillet af hele Udvalget, og som gaar ud paa, at Udtrykket „Varearter“ i Nr. 3 af § 4 forandres til „Slags Varer“, skal jeg kun sige, at Udvalget har fundet dette Udtryk „Slags Varer“ mere betegnende for, hvad der skal udtrykkes, og det er desuden netop de samme Ord, som ere brugte i Regjeringsforslagets § 2, hvor der i 4de Linie staar: „frembragte eller forhandlede Varer af samme Slags“. Jeg kommer dernæst til Vædringsforslaget Nr. 5 til § 4, som gaar ud paa, at der indskydes et næstsidste Stykke saalydende: „Ønsker Anmelderen at erhverve Eneretten paa Beskyttelse af samme Varemærke til anden Slags Varer end tidligere opgivet, maa derom gjøres ny Anmeldelse“. Med Hensyn til Indholdet af dette Vædringsforslag, kan jeg henholde mig til, hvad jeg om dette Punkt bemærkede i Begyndelsen af mit Foredrag, og da navnlig med Hensyn til, at Udvalget anser det for ønskeligt, at der gives den Vedkommende, som har erhvervet Eneret til et Varemærke for visse af ham opgivne Slags Varer, Udgang til at udvide denne Eneret til ogsaa at gjælde for andre Slags. Det er dette, som dette Vædringsforslag gaar ud paa. Hvad angaar Vædringsforslaget under Nr. 6 til § 4, ligeledes stillet af hele Udvalget, er det kun rent redaktionelt. Der ligger ikke nogen anden Mening i det end den, som uden Tvivl allerede ligger i Lovforslagets Text, og naar man har forandret de forskellige Udtryk der fra Enkelttal til Plural, maa det kun betragtes som redaktionelt. Derefter kommer Vædringsforslaget til § 5 under Nr. 7 af Udvalget, hvilket gaar ud paa, at i 2den Linie efter: „Angivelse af“ forandres „Dagen og Klokketallet“ til: „Tiden“. Dette Vædringsforslag kan ogsaa i Grunden kun betragtes som redaktio-